

ملکم خان

نظریه پرداز نویسازی سیاسی در عصر مشروطه

حسن قاضی مرادی

نشر اختران

فهرست مطالب

۷	پیش‌گفتار
۲۱	درآمد: مقدمه‌ای بر نوسازی سیاسی
۲۶	نوسازی سیاسی
۳۴	مرحله‌ی آغازین نوسازی سیاسی در ایران
۳۹	سالشمار زندگی ملکم خان
۴۳	فصل نخست: اندیشه سیاسی ملکم خان
۴۸	۱. ملکم خان در دوره‌ی فعالیت اصلاحات سیاسی از بالا
۴۹	۱.۱ دفتر تظیمات
۵۸	۱.۲ فراموشانه
۶۸	۱.۳ حکومت مبتنی بر قانون
۷۸	۱.۴ به سوی ایجاد "دولت - ملت"
۸۴	۱.۵ رویارو شدن با فرهنگ دینی
۹۲	۱.۶ غربی‌سازی جامعه‌ی در حال گذار
۱۰۸	۲. ملکم خان در دوره‌ی فعالیت نوسازی سیاسی از پایین
۱۱۳	۲.۱ از حکومت مبتنی بر قانون تا حکومت مشروطه‌ی پارلمانی
۱۱۹	۲.۱.۱ تبلیغ مبارزه برای استقرار حکومت مشروطه
۱۲۷	۲.۲ مجتمع آدمیت
۱۳۴	۲.۳.۱ ائتلاف برای مبارزه
۱۳۶	۲.۳.۲ جذب روحانیت مترقبی به ائتلاف علیه قاجاریان
۱۴۲	۲.۳.۳ ایجاد گسترده‌ترین اتحاد ملی
۱۴۵	۲.۴ به سوی ایجاد دولت - ملت
۱۴۹	۲.۵ رویارو شدن با فرهنگ دینی
۱۷۵	۲.۵.۱ عرفی کردن دین
۱۷۹	۲.۶ از غربی‌سازی به نوسازی جامعه‌ی در حال گذار
۱۸۳	۳. ملکم خان و بازگشت به اصلاحات سیاسی از بالا

یادداشت چاپ دوم

بر این کتاب «نقد»ی ناسزا گوینه نوشته شد به نام «کتابسازی روشنفکرانه» متناسب به آقای حبیب‌الله جوربندی که در برخی از سایتها منتشر شد. (پاسخ من به این «نقد» نیز با نام «در ستایش گفت و گو» در همان زمان نوشته و منتشر شد). من در این کتاب، به‌ویژه، به نقد بخش «افسانه‌ی ملکم» از کتاب مشروطه‌ی ایرانی نوشته‌ی ماشاء‌الله آجودانی پرداخته‌ام. نویسنده‌ی اصلی آن «نقد» نیز، عمدتاً از موضع دفاع از کتاب آجودانی نوشته‌ی خود را تنظیم کرده بود. در نوشته‌ی ایشان سه نکته‌ی درست وجود داشت:

۱- گفته‌اند کلمه‌ی «نواحی» را به‌اشتباه «نواحی» ثبت کردہ‌ام (صفحه‌ی ۱۷۰). در این کتاب غلطهای چاپی دیگری نیز وجود دارد. مثلاً در صفحه‌ی ۲۰۲ سطر ۱۹ به جای «علوم»، کلمه‌ی «اعلام» ثبت شده است. این اشتباهها ناشی از تعجیل من بوده است.

۲- نویسنده‌ی اصلی آن «نقد» متذکر شده‌اند من به‌اشتباه رساله‌ی انشا‌الله ماشاء‌الله را از نوشته‌های ملکم دانسته و به آن استناد کردہ‌ام. با اینکه در کتاب اندیشه‌های میرزا آفاخان کرمانی نوشته‌ی فربودن آدمیت خوانده بودم که این رساله نوشته‌ی او است اما در هنگام نوشتمن کتاب این نکته را فراموش کرده بودم. پس، استناد به این رساله را در این چاپ حذف کردم.

۳- من به‌اشتباه به آقای آجودانی نسبت داده‌ام که ایشان «با برجهسته کردن همراهی مردِ میرزا آفاخان کرمانی در جعل یک فتو تا به اتکای آن، مردم و روحانیت به تداوم مبارزه با قاجاریان بر انگیخته شوند شخصیت شریف و آگاه و دلیر یکی از معدود روشنفکران انقلابی صدر مشروطه را بی‌اعتبار می‌کند». حق با نویسنده‌ای اصلی «نقد» است. آقای آجودانی نه به این علت بلکه فقط با تأکید بر تلاش میرزا آفاخان برای ترغیب ظل‌السلطان – «خونخوارترین شاهزاده‌ی قاجار» – برای چنگ انداختن به سلطنت به تخریب چهره‌ی این روشنفکر شریف اقدام می‌کند. ارتکاب این اشتباه ناشی از اتکا به خاطره‌ی ضعیفam بوده است. این نکته را در این چاپ تصحیح کردم.

برای تذکر این سه خطای از نویسنده‌ی اصلی آن «نقد» سپاسگزارم. همچنان که به خاطر این اشتباهها از خوانندگان پوزش می‌خواهم.

- ضمیمه: نویسازی فرهنگ سیاسی در آرای ملکم خان
- ۲۱۰ نقد فرهنگ سیاسی سنتی در دوره‌ی ۱۲۷۶-۱۳۰۷ق
 - ۲۱۰ مواجهه با فرهنگ سیاسی سنتی در دوره‌ی ۱۳۱۳-۱۳۰۷ق
 - ۲۲۰ نقد فرهنگ سیاسی سنتی در دوره‌ی ۱۳۱۳-۱۳۲۶ق
 - ۲۲۵ فصل دوم: در جستجوی داوری نقدی بر «افسانه‌ی ملکم» از کتاب «مشروطه‌ی ایرانی»
 - ۲۲۹ و آرای برخی دیگر از پژوهشگران در مورد ملکم خان
 - ۲۴۴ ۱. مدعای عام در کتاب «مشروطه‌ی ایرانی»
 - ۲۶۵ ۲. نقد بخش «افسانه‌ی ملکم» از کتاب «مشروطه‌ی ایرانی»
 - ۲۷۰ ۲.۱. ملکم خان و تقلیل مبانی و اصول فرهنگ و تمدن غرب
 - ۲۷۲ ۲.۲. تجدید نظرهای سیاسی ملکم و دفاع او از حکومت شرع
 - ۲۹۲ ۲.۳. ملکم خان: نظریه‌پرداز و فعال سیاسی
 - ۳۰۲ ۲.۴. باز هم درباره‌ی تاثیر ملکم بر روحانیت مترقبی
 - ۳۱۱ ۳. در جستجوی داوری
 - ۳۵۶ منابع
 - ۳۶۳ نمایه

عنوان اصلاح طلب لیبرال، مبارزه برای استقرار حقوق و آزادی‌های فردی، قانون و حکومت قانونی و پارلمانی را در میان ایرانیان گسترد. با توجه به این که محتوای اصلاح طلبی در دوره‌ای که ملکم خان برنامه‌ی تأسیس حکومت قانونی یا تأسیس حکومت مشروطه‌ی پارلمانی را طرح کرده بود با محتوای نوسازی سیاسی در دوره‌ی کنونی متفاوت است، اما با بررسی انتقادی اندیشه‌ها و فعالیت‌های اصلاح طلبانه‌ی او و دیگر اندیشمندان صدر مشروطه است که می‌توانیم دریابیم در حوزه‌ی نوسازی سیاسی در این دوره‌ی گذار بسیار طولانی شده برای ایران، چه کرده‌ایم و تا چه حد پیش آمده‌ایم.

اما جدا از این، به نظر می‌رسد برخورد انتقادی به آراء پژوهشگران در مورد جنبش روشنفکری در ایران – به طور عام – و نیز در مورد ملکم خان – به طور خاص – پرداختن به اندیشه‌ها و فعالیت‌های سیاسی او و نقش او در تاریخ اندیشه‌ی سیاسی معاصر را الزامی می‌دارد:

در مورد وجه عام برخورد به جنبش روشنفکری گفتنی است که در پیش و پس از انقلاب اسلامی سنجش جنبش روشنفکری و نقد آن متاثر از دو رویکرد متفاوت در تحلیل دگرگونی‌های سیاسی بود. تا پیش از انقلاب اسلامی تحلیل ما از شکست‌ها و ناکامی‌ها در دگرگونی‌های سیاسی و اجتماعی دوره‌ی معاصر و عقب‌ماندگی‌های همه‌جانبه‌ی جامعه‌ی ما، بیشتر، با برجسته‌کردن نقش عامل خارجی، آن هم در چارچوب "نظریه‌ی توطنی"، ساخته و پرداخته می‌شد. چنین دریافتی چیره بود که این منافع و اهداف امپریالیستی است که بر حکومت ایران تحمیل می‌شود و تحولات جامعه‌ی مان را در حوزه‌های مختلف شکل می‌دهد و پیش می‌برد. در چنین تبیینی از تحولات سیاسی - اجتماعی، کمتر به ویژگی‌های خاص جامعه ایران به عنوان "موضوع در خود" و نقش آنها در سیر تحولات جامعه پرداخته می‌شد. توجه به این ویژگی‌ها نیز بیشتر از این زاویه بود که سازوکار نفوذ استعماری و امپریالیستی و چگونگی پیشبرد برنامه‌ی این نفوذ در ایران تبیین شود. متناسب با این وضعیت کلی، توجه به جنبش روشنفکری و نیز هر یک از روشنفکران مطرح در ایران از منظر ارتباطی مورد ارزیابی قرار

پیش‌گفتار

امروز دیگر تکلیف ما این نیست که بشنینیم و این احکام معروفة دنیا را پس از سه هزار سال انتظار بی‌جا باز با آه و ناله تکرار کنیم.

ملکم خان، رساله‌ی ندای عدالت

بررسی انتقادی آرا و فعالیت‌های متفکران و روشنفکرانی که در معرفی اندیشه‌ی مشروطه‌خواهی به ایرانیان و زمینه‌سازی فکری و عملی تأسیس حکومت مشروطه پیشگام بوده‌اند، وجهی از بزرگداشت صدمین سالگرد نهضت مشروطیت است. در این وجه، پرداختن به اندیشه‌ها و فعالیت‌های سیاسی ملکم خان نیز الزامی می‌شود؛ چرا که او برجسته‌ترین روشنفکر صدر مشروطه از لحاظ نقشی بود که روشنفکران در نهضت مشروطه‌خواهی به عهده گرفتند. او "بیدارکننده ایرانیان" خوانده شد؛ پس ضروری است تا برای شناخت خود بدانیم او که تا چنین جایگاه بلندی رسید نسبت به "بیداری" ما چه می‌اندیشید. این کتاب شامل شرحی است از دستاوردهای بیش از پنجاه سال تلاش ملکم خان در حوزه‌ی نوسازی سیاسی.

در عین حال، سنجش آرا و اندیشه‌ها و نیز فعالیت‌های سیاسی ملکم خان پرتوی است بر سیر دگرگونی‌های سیاسی در ایران عصر مشروطه. او در صد و پنجاه سال پیش فعالیت سیاسی خود را به عنوان یک اصلاح طلب آغاز کرد. در نخستین رساله‌اش دفتر تنظیمات، هدف اصلاحات سیاسی خود را به برنامه درآورد؛ برنامه‌ای که صورت نخستین قانون اساسی ایران را داشت. او در مرحله‌ی بعد فعالیت‌اش که به انتشار روزنامه‌ی قانون پرداخت، حکومت مشروطه‌ی پارلمانی را، که خود نخستین نظریه‌پرداز آن در ایران بود، هدف خود قرار داد و برای استقرار آن کوشید. نخستین روشنفکر ایران بود که به